

Leto, čas prázdnin, dovoleníek

So železnou pravidelnosťou sa opakuje kolobeh: „povinnosti – oddych“. O pár dní sa prehupneme do času dovoleníek, prázdnin. To ale neznamená, že nás čaká obdobie prázdných dní, malo by to byť skôr obdobie relaxu a vzpruhy pre telo a ducha. Správny kresťan ani vtedy nemá zabudnúť na svoju väzbu s Bohom. Tak ako príroda potrebuje vo svojom rytme aj obdobie oddychu, tak aj človek musí zregenerovať svoje

sily, odpočinúť si od stresov, pracovných či školských povinností. Dobré padne, keď aj rodič môže trochu vypnúť z rodičovských povinností. Deti zabudnú na školu, krúžky, tréningy a majú viac času na kamarátov, zábavu, starých rodičov, odpočinok s rodičmi. Platí stará múdrosť „aká práca, taká pláca“. Podľa toho vyzierajú vysvedčenia detí, odmeny rodičov v zamestnaní. Za dobré načas poďakovať, nezaspáť na vavrínoch. To, čo nedopadlo presne podľa našich predstáv, za to si treba spytovať svedomie, v čom sme spravili chybu a prosiť Boha o milosti, s ktorými určite dosiahneme zlepšenie. Nech nás všetkých nasledujúce dni naplnia novými silami, odhodlaním, aby sme úspešne zvládali úlohy, ktoré nás čakajú.

Spoločné dobro

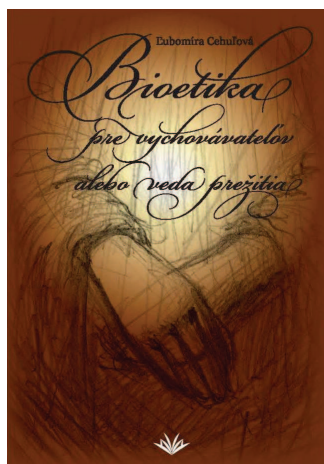
POZVÁNKA

Kostol Svätej rodiny v Bratislave - Petržalke
Spoločné Dobro
Spoločenstvo Kráľovnej rodiny pod záštitou Miroslava Mikolášika, predsedu skupiny pre Bioetiku v Európskom parlamente
Vás pozývajú na prezentáciu knihy Bioetika pre vychovávateľov alebo veda prežitia od autorky Ľubomíry Cehuľovej v nedeľu 20. júna 2010

Program:

1. Svätá omša o 18,00h za účasti P. Rajmunda OP, profesora Bioetiky na Univerzite sv. Tomáša Akvinského v Ríme
2. Prezentácia knihy spojená s predajom

Kniha vyšla vo Vydavateľstve Michala Vaška
Ilustrácie Ján Hladík

Blahoželanie novokňazovi

Naša farnosť bola v nedeľu 13. júna svedkom milej slávnosti. Svoju prvú svätú omšu tu slúžil novokňaz Vladimír Uhrin. Aj keď nepochádza z našej farnosti, berieme ho tu ako svojho. Získal si nás počas svojej diakonskej praxe, mali sme možnosť bližšie ho spoznať pri bohoslužbách a iných príležitostiach. Vo osobnom príhovore otvoril pred prítomnými svoje srdce a prezradil, kedy a ako ho oslovil Boh a povolal do svojej vinice. Pri voľbe budúceho povolania nebolo ani v jeho prípade spočiatku všetko jasné a jednoznačné. K dôležitému životnému rozhodnutiu stať sa kňazom prispelo výrazným spôsobom i absolvovanie duchovného cvičenia pre výber povolania, až napokon dozrelo do jeho jednoznačnej odpovede Pánovi: ADSUM (TU SOM).

Milý novokňaz Vladimír, vybrali ste si náročnú cestu, na ktorej sa svojou službou a oddanosťou chcete čo najviac priblížiť k Otcovi. My všetci, veriaci z Farnosti Svätej rodiny, vám úprimne vyprosujeme množstvo božej milosti, aby ste vytrvali na tejto ceste a viedli život zasvätený Bohu a k nemu privádzali zverený boží ľud.

Spoločné dobro

Cibria hlavu i fyzického ducha

Zviacerých aktivít združenia Spoločného dobra pri Kostole Svätej rodiny sú minimálne dve také, že si ich existenciu mnohí z nás možno ani neuvedomujú, hoci sa dejú prakticky každý týždeň a väčšiu časť roka. Praktizujú sa mimo areálu nášho kostola a cibria hlavu i fyzického ducha. Sú to jazykové kurzy v priestoroch Klubu dôchodcov Miestneho úradu na Strečnianskej ul. 18 a na Haanovej. ul.8 a štvrtkové futbalové večery v prenajatej telocvični ZŠ na Tupolevovej ulici. Pokiaľ ide o našich seniorov v školských laviciach pokračovali napríklad aj tohto školského roku v štúdiu anglického a nemeckého jazyka, a to v dvoch skupinách – pre začiatčníkov a pokročilých. Profesorky Májska, Havlíková a Szalayová si svojich študentov – seniorov nevedia vynachváliť. Frekventanti kurzov chápu výučbu angličtiny a nemčiny ako zmysluplnú činnosť, ktorá im okrem možnosti nabrať nové poznatky, poskytuje príležitosť stretávať sa s priateľmi, čo majú podobné záujmy. Iní zasa vyzdvihujú, že im

to posilňuje osobnú sebadôveru v komunikácii s cudzincami na ulici, či na cestách mimo Slovenska. Pochvaľujú si aj seniori s príbuznými v zahraničí - uľahčuje im to napríklad kontakt s vnúčatami, ktoré vyrastajú v inojazyčnom prostredí. S prekvapivo dobrou odozvou sa stretlo tiež rozbehnutie štvrtkových futbalových večerov. Potvrdilo, že tu máme množstvo športovo založených seniorov, ktorých priťahuje telesný pohyb a čaro futbalovej lopty, a to nielen na obrazovke pri priamych prenosoch, ale aj v praxi. Vznikla tu skupina skalných nadšencov futbalu, ktorí vo štvrtok večer merajú cestu do telocvične v čase i nečase. Pridanou hodnotou okrem zdravotného úžitku je v ich prípade i to, že tento druh stretávania sa im pomáha vzájomne sa poznávať z novej stránky. Doteraz to bolo viac-menej v kostole, čo je trochu iná optika. Pri futbale sa skôr prejavuje chlapecká náтура, typická v oblasti športu – vzniká tu akési puto prirodzeného priateľstva, ktoré sa nedá v tejto podobe zaranžovať nikde inde.

Ján Puchovský

ZÁŽITKY Z FARSKEJ PÚTE PO SVÄTEJ ZEMI

Pre temer sto farníkov, správcu farnosti, kaplána a diakona Farnosti Svätej rodiny bola tohtoročná jar výnimočná. V dvoch skupinách v mesiacoch marec a apríl sme na spoločnej farskej púti mali možnosť prežiť výnimočných osem dní vo Svätej zemi. O pohodovú cestu sa postarala posádka leteckej spoločnosti ARKIA, ktorá nás malým lietadlom pre cca 120 osôb prepravila za 3,5 hodiny do Tel Avivu, a odtiaľ sme sa presunuli nočnými mestami do Betlehema, ktorý sa na šesť nocí stal našim domovom.

Obe skupiny mali vynikajúceho sprievodcu Mons. Mariána Gavendu. Jeho výklad bol ozajstným zážitkom, veď navštívené miesta pozná veľmi dôverne z mnohých ciest a študijných pobytov. Preto aj program nášho pobytu organizoval a upravoval tak, aby sme mali čo najväčšie zážitky. Jeho výklad bol poučný nielen z hľadiska historickej faktografie, ale hlboko presvedčivý i z náboženského pohľadu, pôsobivo prepletený humornými historikami a mnohými osobnými zážitkami a svedectvami. Aj výborné počasie, ktoré panovalo v oboch termínoch, pomohlo pútnikom vychutnať nádhernú krajinu Svätej zeme. Kým v prvom termíne sa ešte len začínala príroda prebúdať, stromy boli zakvitnuté, pútnici v druhom termíne už boli svedkami zberu prvej úrody.

Absolvovali sme naozaj náročný program, ale všetci účastníci púte sa zhodli, že vynaložená námaha bola korunovaná úžasným zážitkom z miest, kde žil a pôsobil Pán Ježiš. Naša púť bola pastvou pre oči, ozvenou pre uši i pokrmom pre dušu. Spolu s Máriou sme navštívili jej príbuznú Alžbetu v **Ein Karem**, poobede bola na programe časť starého mesta **Jeruzalem**. Dozvedeli sme sa, že Židia majú vo veľkej úcte ženu ako takú, lebo v každej žene „vidia nádejnú matku Mesiáša“. Po celodennom putovaní nás čakala v hoteli výborná večera a po nej sme sa všetci tešili na zaslúžený spánok. Ten ale dlho neprichádzal, lebo každému sa v pamäti vynárali zážitky z celého dňa a s radosťou sme sa o ne vzájomne delili so spolubyvákmi.

Na **Poli pastierov**, kde sa podľa kresťanskej tradície zjavil anjel pastierom a zvestoval im, že sa narodil Ježiš Kristus, sme sa všetci zúčastnili na polnočnej svätej omši, ktorá sa v ktorúkoľvek ročnú dobu slúži v Betleheme zo sviatku Narodenia Pána. V kázni sme sa dozvedeli aj to, že nie je správne tvrdiť „buď dobrý, aj Pán Ježiš Ťa bude mať rád...“ Boh vo svojej veľkosti je milostivý, a preto je vhodnejšie vychovávať v duchu „Boh Ťi odpustil a čaká, že odpúšťaš aj Ty druhým...“ Každú svätú omšu aj modlitbu končíme pozdravom „amen“ /eenim/, to však neznamena koniec, ale „idem to urobiť“.

Bazilika Narodenia pripomína veľkú starobylú pevnosť. Vchod do nej je cez malú Bránu pokory čo znamená, že každý človek, ktorý chce vstúpiť do baziliky, sa musí zohnúť na znak pokory. Každé ročné obdobie sa tu tvorí nesmierne dlhý rad pútnikov, ktorí chcú na vlastné oči vidieť miesto narodenia Pána označené 14-čipou hviezdou, ktorá zároveň predstavuje aj 14 zastavení krížovej cesty. Na všetkých miestach si pútnik uvedomí silu svedectva a osob-

ný zážitok má najväčšiu cenu aj pre pochybujúcich.

V Betleheme sme navštívili aj **Jaskyňu mlieka**. Bezdetné manželské páry na týchto miestach prosia o požehnanie mať dieťa. V mnohých prípadoch boli ich modlitby vyslyšané. Udolíom Cedronu sme prešli do **Betánie**, pozrieť si miesto, kde žil Lazár so svojimi sestrami Máriou a Martou. Tu Ježiš vzkriesil svojho priateľa Lazára len pár dní pred svojou smrťou. O tomto zázraku svedčí aj chrám, ktorý podobne ako väčšinu chrámov vo Svätej zemi postavil stavitel Barluzzi. Cez **Jericho**, mesto paliem, ruží a datľovníkov, sme sa dostali na Horu pokušenia a do kláštora Quaranténa. Výstup do kláštora sme absolvovali v horúčave, ale odmenou nám boli krásne priestory, nádherné

poznania Písma je téza, že „poznám len toľko, koľko som ochotný prijať, a podľa prijatého chcem aj žiť.“

Ďalšie putovanie nás doviedlo až k Mŕtvemu moru, najnižšie položenému miestu na Zemi, viac ako 400 m od tzv. nulového bodu. More je staré viac ako 5 mil. rokov. Voda má až 30% koncentráciu minerálov. V tomto prostredí sme mali niekoľko hodín na oddych. Užili sme si more, liečivé bahno a osvieženie sme sa vybrali na cestu späť. Ďalší deň nás čakala cesta do Galiley, stúpali sme popri Jordáne, kde sme si v **Jardéne** obnovili krstné sľuby, odkedy sme spojení s Ježišom Kristom.

Hora blahoslavenstiev v dolnej Galilei pripomína najkrajšie princípy kresťanského života. Oktagonálny kostol symbolizuje osem blahoslaven-

ikony. Pre východné cirkvi je dôležitý ikonostas, kde stredobodom je Kristus Pantokrátor a okolo sú výjavy z jeho života. V ikonostase dochádza k aktu premenenia, ktoré sa ľudsky nedá pochopiť, preto sú veriaci len „prítomní“ ale nie „účastní“.

Sprievodca nás upozornil aj na vnímanie okolo seba „najprv vidím očami, potom obdivujem - vnímam duchom to, čo som videl očami a až potom kontemplujem...“ Z kláštora sme prešli do **Qumránu** v nehostinnej Judejskej púšti, kde sa našli Essénmi prepisované zvitky biblických textov. Kódom

stiev. Ďalšie miesto púte bola **Tabgha** /miesto siedmich prameňov/, kde Ježiš zázračne rozmnožil ryby a chlieb. V tomto kostolíku je aj vzácna mozaiková dlažba patriaca k najkrajším vo Svätej zemi. Navštívili sme aj miesto Petrovho primátu, kde Ježiš zveril Petrovi moc nad Cirkvou. Centrálnym bodom tohto kostolíka je skala, na ktorej Peter trikrát vyznal Kristovi svoju lásku. V **Kaffarnaume** sme mali možnosť vidieť vykopávky Petrovho domu, nad ktorým je postavený moderný kostol. Podvečerná plavba po **Galilejskom jazere** v mnohých vyvolala

predstavy, ako to bolo vtedy, keď sa tu plavil Ježiš so svojimi učeníkmi. Môžem povedať, že to bol neopakovateľný zážitok, aj keď z brehu k nám doliehala moderná hudba a vrava množstva turistov. Po noci strávenej v **Tiberiase** sme mali výstup na horu **Tábor/TA BUK-** t. j. Pupok /. Cesta bola kľukatá, strmá, dosť náročná na kondíciu. Kto sa necítil na to, mohol využiť služby miestnych veľkokapacitných taxíkov. Určite zážitkom bola aj pešia túra, ale ten opravdivý nás ešte len čakal. Svätá omša v prírode v areáli františkánskej Baziliky Premenenia, v ktorej sú znázornené štyri premeny Pána Ježiša. Pokračovali sme ďalej do **Kány Galilejskej**, kde urobil Ježiš svoj prvý zázrak premenenia vody na víno. V miestnom kostole si manželia obnovili manželské sľuby.

Putovanie sme v tento deň končili v **Nazarete**. **VERBUM CARO HIC FACTUM EST- TU SA SLOVO TELOM STALO..** Bazilika Zvestovania je miesto, ktoré nám pripomína tú najväčšiu udalosť v živote ľudstva. Boh vzal na seba ľudskú prirodzenosť a stal sa človekom, aby nás vykúpil. Tu Panna Mária prežívala život s Ježišom, ktorého očami vnímala ako svoje dieťa, ale hlbokou vierou verila, že je to Boží Syn. Veľmi ťažko sa opisuje to, čo človek na tomto mieste cíti. Tu si v plnej miere uvedomí, že Mária je Matkou nás všetkých a precíti tento úžasný dar od Boha.

V rámci pobytu sme navštívili **Olivo-vú horu**, Baziliku utrpenia alebo inak Baziliku národov v **Getsmanskej zahrade**. V centre kostola je autentická skala, na ktorej sa Kristus modlil, kde prežíval najväčšie utrpenie a kde ho Judáš zradil. Symbolicky sme prešli cestu, po ktorej vošiel Ježiš na osliatku do Jeruzalema. Na našom putovaní sme boli aj v kostolíku Páter Noster, zasvätenom modlitbe Otčenáš, ako to učil Ježiš svojich učeníkov. Vyvrcholením púte bola **Krížová cesta**, ktorú sme aspoň symbolicky absolvovali aj my. Po jednotlivých zastaveniach sme sa dostali až ku Kalvárii, kde sa Ježiš obetoval za nás a naše hriechy. V chráme Božieho hrobu sme sa postavili do nekonečného radu pútnikov, ktorí sa šli pokloniť na miesto, kde Ježiš tri dni odpočíval po svojom umučení.

Každodenný program bol naozaj bohatý, plný zážitkov a čas farskej púte veľmi rýchlo plynul a nadišiel deň cesty domov. Odchod druhej skupiny mierne skomplikoval výbuch islandskej sopky, čo spôsobilo zrušenie letov do Európy. Všetko však napokon dobre dopadlo a my sme sa šťastne vrátili domov. Veľká vďaka všetkým pútnikom oboch turnusov patrí nášmu sprievodcovi Mons. Mariánovi Gavendovi, ktorý po celý čas nielen so zanietením sprostredkával informácie o navštívených miestach, ale prispel k tomu, aby dotyk so Svätou zemou zostal v nás na trvalo. Touto krátkou reportážou sme chceli účastníkom jarnej púte pripomenúť krásne spoločné chvíle a povzbudiť tých, ktorí sa na cestu ešte len chystajú v treťom termíne koncom septembra. Všetkým želáme krásne zážitky a hojnosť božích milostí získaných na týchto posvätných miestach.

Marta a Lucia Trnkové